

Další probuzení, jako vždycky trochu vláčný,  
ale dnešní ráno bylo nějak zvláštní,  
sed sem na postel, zívnu a koukal,  
těžko, ale přece z peřin 'sem se soukal,  
zoufal 'sem si, že bych se ještě prospal,  
první pohled z okna mě hned ale dostal,  
sluníčko svítilo, ale v tom to nebylo,  
byl sice teprv listopad, ale venku už sněžilo,  
vrstva sněhu na autech, zelenobílý stromy,  
sníh pomalu přikrejšval město a domy,  
všechny nohy za sebou nechávaly stopy,  
lidi oblékli kabáty a teplý boty, rukavice, čepice a do sebe se  
houlit se,  
mám rád tu náladu, zasněžený Strašnice,  
pára lidem od pusy stoupá,  
každě se připravuje, až se Zima do města vloupá.

JE ZIMA, SNĚŽÍ  
A MĚ VZPOMÍNKY HLAVOU BĚŽÍ,  
OTEVŘENÝM OKNEM KOUKÁM SE NA NEBE,  
TAK TOHLE JE TA ZIMA, PRVNÍ ZIMA BEZ TEBE !

Je zima, sněží  
a mě vzpomínky hlavou běží,  
pořád jen stěží se mi věří,  
jen ta atmosféra na ulici leží,  
lidi spěchaj do práce, auta šuměj,  
blátem na silnici a silničáři čuměj,  
to voní uměj, sníh je fakt nepřekvapí,  
lidi padaj jak kuželky, ale to k tomu patří,  
usmál 'sem se, ale hned to přešlo,  
poslední dobou, jako by to nešlo,  
vždycky 'sem měl radost, když začla Zima,  
a letos koukám na vločky a padám s nima,  
ztrácím se v mlze, slunce chadně svítí,  
zavírám okno, už je na něm kvítí,  
povzdech 'sem si do zrcadla na sebe,  
zas začíná Zima, první Zima bez Tebe!

JE ZIMA, SNĚŽÍ  
A MĚ VZPOMÍNKY HLAVOU BĚŽÍ,  
OTEVŘENÝM OKNEM KOUKÁM SE NA NEBE,  
TAK TOHLE JE TA ZIMA, PRVNÍ ZIMA BEZ TEBE !